

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลองแบบวัดก่อน-หลังและมีกลุ่มควบคุม (quasi-experimental, pretest-posttest, control group design) เพื่อศึกษาผลการให้ข้อมูลตามความต้องการต่อความวิตกกังวลและความพึงพอใจของญาติผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัด

ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นญาติของผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัดทุกราย ณ ห้องผ่าตัดใหญ่ โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา โดยเป็นการผ่าตัดที่มีการเตรียมผู้ป่วยล่วงหน้า (elective case) ในเวลาราชการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นญาติของผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัดทุกราย ณ ห้องผ่าตัดใหญ่ โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา โดยเป็นการผ่าตัดที่มีการเตรียมผู้ป่วยล่วงหน้า (elective case) ในเวลาราชการที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนขณะผ่าตัด ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2549 เลือกกลุ่มตัวอย่าง 40 ราย กำหนดคุณสมบัติดังนี้

1. มีอายุระหว่าง 18-60 ปี
2. เป็นญาติ (พ่อ แม่ คู่สมรส ลูก พี่ น้อง) ของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดชนิดที่รอได้เป็นครั้งแรก และรอผู้ป่วยรับการผ่าตัดที่หน้าห้องผ่าตัด
3. สามารถเข้าใจ อ่าน พูดและเขียนภาษาไทยได้

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป (approximate sample sizes) โดยคำนวณค่าของผลที่เกิดจากสิ่งทดลอง (effect size) แล้วนำค่าที่ได้ไปเปิดตาราง โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนจากการปฏิเสธสมมติฐาน (α) เท่ากับ .05 ค่าผลที่เกิดจากสิ่งทดลอง คำนวณได้จากสูตร (Cohen, 1988)

$$d = \frac{|m_A - m_B|}{\sigma}$$

เมื่อ d คือ ผลที่เกิดจากสิ่งทดลอง

m_A คือ ค่าเฉลี่ยของประชากรในกลุ่มทดลอง

m_B คือ ค่าเฉลี่ยของของประชากรในกลุ่มควบคุม

σ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

โดยที่ค่าเฉลี่ยของประชากรและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรนำมาจากการศึกษาของวรรณวิมลและคณะ (2545) เรื่องผลของการสนับสนุนข้อมูลและอารมณ์ต่อความวิตกกังวลของญาติขณะรอผู้ป่วยรับการผ่าตัด ซึ่งมีความใกล้เคียงกับการศึกษาในครั้งนี้

แทนค่า

$$\begin{aligned} d &= \frac{|43.90 - 57.55|}{\sqrt{(12.69)^2 + (12.29)^2}} \\ &= \frac{13.65}{8.83} \\ &= 1.54 \end{aligned}$$

ค่าที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 1.54 ซึ่งมากกว่า .80 นั้นแสดงว่าผลที่เกิดจากสิ่งทดลองมีค่าสูง (ค่า effect size ระดับสูง) ดังนั้นหากกำหนดค่า $d = 1.40$ และ $\text{power} = .8$ เมื่อเปิดตาราง power of t-test (2-tailed, $p=.05$) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ต้องการคือกลุ่มละ 9 ราย แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจำเป็นต้องใช้กลุ่มตัวอย่างให้เพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพาราเมตริกต่อไป จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษาเป็นกลุ่มละ 20 ราย

การสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม

ใช้วิธีการจับฉลาก ทุกวัน โดยหากจับได้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น จับได้กลุ่มทดลอง ในวันนั้นผู้วิจัยก็จะเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มทดลองทั้งวัน และในวันต่อไปก็จะจับฉลากอีก ทำเช่นนี้จนรวบรวมข้อมูลครบทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เพื่อป้องกันการพุดคุยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งจะทำให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยให้กับกลุ่มทดลองมีผลต่อกลุ่มควบคุม และส่งผลไปยังคะแนนความวิตกกังวลขณะเผชิญได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 แหล่งที่มา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ประกอบด้วย 4 ส่วนคือ

1.1.1 การให้ข้อมูลตามความต้องการแก่ญาติขณะรอผู้ป่วยรับการผ่าตัด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความต้องการของญาติขณะรอผู้ป่วยรับการผ่าตัดของสมพันธ์ และวรรณิมล (2544) และความต้องการของญาติผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดศัลยกรรมกระดูกในระหว่างรอผ่าตัด ของจूरรัตน์ และปรีดา (2540) โดยการให้ข้อมูลได้แบ่งเป็น 2 ระยะ มีวิธีการดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 เป็นระยะที่ผู้ป่วยมาถึงห้องผ่าตัด รอผ่าตัด จนผู้ป่วยเข้าห้องเริ่มทำผ่าตัด

ขั้นตอนที่ 1 สร้างสัมพันธภาพกับญาติ โดยเริ่มจากผู้วิจัยแนะนำตัวกับญาติ สร้างบรรยากาศพูดคุยอย่างเป็นกันเอง ใช้คำถามปลายเปิดในการพูดคุย เพื่อให้ญาติได้มีโอกาสระบายความรู้สึก ซักถามข้อสงสัย

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความต้องการข้อมูลของญาติ ถ้าข้อมูลที่ญาติต้องการทราบ ไม่ได้อยู่ในเนื้อหาการให้ข้อมูลตามความต้องการที่เตรียมไว้ ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลตามที่ญาติต้องการก่อนที่จะให้ข้อมูลตามความต้องการในส่วนที่เตรียมไว้

ขั้นตอนที่ 3 ให้ข้อมูล เริ่มจากอธิบายการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยและญาติ เช่น ก่อนผู้ป่วยเข้าห้องผ่าตัดจะต้องถอด/เปลี่ยนเป็นชุดที่ห้องผ่าตัดเตรียมไว้ เมื่อผู้ป่วยถูกส่งไปยังห้องที่จะทำผ่าตัด ให้ญาตินั่งรอหน้าห้องผ่าตัด ซึ่งมีเก้าอี้และหนังสือพิมพ์ที่จัดบริการไว้ ไม่อนุญาตให้ญาติเข้าไปในห้องที่ทำผ่าตัด โดยไม่มีเหตุผลสมควร

ขั้นตอนที่ 4 แจ้งเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ป่วย การดูแลที่ได้รับจากพยาบาลขณะที่รอเข้าห้องเพื่อทำผ่าตัด

ขั้นตอนที่ 5 แจ้งระยะเวลาที่ใช้ในการทำผ่าตัดโดยประมาณ

ขั้นตอนที่ 6 เปิดโอกาสให้ญาติซักถามอีกครั้ง หากญาติไม่มีข้อสงสัย ซักถาม ให้ญาตินั่งรอหน้าห้องผ่าตัดตามปกติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการให้ข้อมูลตามความต้องการระยะที่ 1 30 นาที

ระยะที่ 2 ผู้ป่วยผ่าตัดเสร็จและพักผ่อนเพื่อรอส่งกลับตึก

ขั้นตอนที่ 1 แจ้งให้ญาติทราบว่าผู้ป่วยผ่าตัดเสร็จแล้ว

ขั้นตอนที่ 2 อธิบายให้ญาติทราบสภาพของผู้ป่วยหลังผ่าตัดและสิ่งที่ต้องติดตัวผู้ป่วยกลับไปตึก เช่น ต้องมีสายระบาย ออกจากแผล เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 แจ้งระยะเวลาที่ต้องได้รับการดูแลต่อเนื่องจากห้องพักฟื้น และ

การดูแลที่ผู้ป่วยได้รับ

ขั้นตอนที่ 4 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการช่วยเหลือของญาติในการดูแลผู้ป่วย
หลังผ่าตัด

ขั้นตอนที่ 5 เปิดโอกาสให้ญาติซักถาม

ระยะเวลาที่ใช้ 5-10 นาที

1.1.2 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของญาติผู้ป่วย ประกอบด้วย อายุ เพศ ศาสนา อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัว/เดือน สิทธิในการรักษา ปัญหาในการเสียค่าใช้จ่าย ประสิทธิภาพการผ่าตัดของครอบครัว การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการผ่าตัดจากหอผู้ป่วย ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย

1.1.3 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย ประกอบด้วย อายุ เพศ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของผู้ป่วยต่อเดือน การวินิจฉัยโรค บริเวณที่ได้รับการผ่าตัด

1.1.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลของสปีลเบอร์เกอร์และคณะ (Spielberger et al., 1970) และได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดยนิตยา, สายฤดี และมาลี (อ้างตาม ขนิษฐา, 2534) แบ่งเป็น

1) ความวิตกกังวลขณะเผชิญ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นขณะที่รอผู้ป่วยรับการผ่าตัด ลักษณะเป็นมาตราส่วน 4 ระดับ ข้อคำถามมีจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น ความรู้สึกทางบวก 10 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 2, 5, 8, 10, 11, 15, 16, 19 และ 20 ความรู้สึกทางลบ 10 ข้อ ได้แก่ข้อ 3, 4, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 17 และ 18

2) ความวิตกกังวลแฝง เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป ลักษณะเป็นมาตราส่วน 4 ระดับ ข้อคำถามมีจำนวน 20 ข้อ เป็นความรู้สึกทางบวก 7 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 6, 7, 10, 13, 16 และ 19 ความรู้สึกทางลบ 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 17, 18 และ 20

3) เกณฑ์การให้คะแนน สำหรับข้อที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน
ดังนี้

มากที่สุด/เสมอ	ให้	1
ค่อนข้างมาก/บ่อย ๆ	ให้	2
มีบ้าง/บางครั้ง	ให้	3
ไม่มีเลย	ให้	4
ส่วนข้อที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้		
มากที่สุด/เสมอ	ให้	4
ค่อนข้างมาก/บ่อย ๆ	ให้	3

มีบ้าง/บางครั้ง	ให้	2
ไม่มีเลย	ให้	1

คะแนนที่ได้จากแบบวัดแต่ละชุดจะมีค่าต่ำสุด 20 คะแนน และมีค่าสูงสุด 80 คะแนน โดยแบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับดังนี้ (จนิษฐา, 2534)

คะแนน 20-40 คะแนน มีความวิตกกังวลระดับต่ำ

คะแนน 41-60 คะแนน มีความวิตกกังวลระดับปานกลาง

คะแนน 61-80 คะแนน มีความวิตกกังวลระดับสูง

1.1.5 แบบสอบถามความพึงพอใจ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 16 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม คุณภาพบริการในยุคแข่งขันของ บุญใจ (2544) โดยประเมินจาก 1. การบริการที่สัมผัสได้ (ข้อคำถามข้อ1-4) 2. ความน่าเชื่อถือของการให้บริการ (ข้อคำถามข้อ 5-7) 3. การให้บริการที่ตอบสนองความต้องการ (ข้อคำถามข้อ8-10) 4. การให้บริการที่มีการประกันคุณภาพ (ข้อคำถามข้อ11-13) 5. การบริการที่เข้าถึงจิตใจ (ข้อคำถามข้อ14-16) ซึ่งในแต่ละข้อจะให้เลือกตอบ เป็นมาตรา 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจเล็กน้อย ไม่พึงพอใจ และมีค่าคะแนนดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้	5
พึงพอใจมาก	ให้	4
พึงพอใจปานกลาง	ให้	3
พึงพอใจเล็กน้อย	ให้	2
ไม่พึงพอใจ	ให้	1

คะแนนที่ได้จากแบบวัดจะมีค่าคะแนนต่ำสุดคือ 16 คะแนน และค่าคะแนนสูงสุดคือ 80 คะแนน โดยแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนน 16-28 คะแนน ไม่พึงพอใจ

คะแนน 29-41 คะแนน มีความพึงพอใจเล็กน้อย

คะแนน 42-54 คะแนน มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 55-67 คะแนน มีความพึงพอใจมาก

คะแนน 68-80 คะแนน มีความพึงพอใจมากที่สุด

1.2 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity)

ผู้วิจัยนำเนื้อหาการให้ข้อมูลตามความต้องการของญาติขณะรอผู้ป่วยรับการผ่าตัด และแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วยอาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญการพยาบาลทางด้านศัลยศาสตร์ 1 ท่าน จิตเวช 1 ท่าน

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางศัลยศาสตร์ 1 ท่าน และพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 2 ท่าน หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยปรับข้อความความพึงพอใจจากเดิมจำนวน 22 ข้อเหลือเพียง 16 ข้อ เนื่องจากข้อความบางข้อความมีความซ้ำซ้อน ไม่ตรงกับกรอบแนวคิดของความพึงพอใจ และแนะนำให้ปรับรูปประโยคให้กระชับและชัดเจนมากขึ้น สำหรับเนื้อหาการให้ข้อมูลตามความต้องการได้นำไปทดลองใช้กับญาติผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 ราย ก่อนนำไปใช้จริง

1.3 การตรวจสอบความเที่ยง (reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความวิตกกังวลและความพึงพอใจไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง โดยใช้สอบถามญาติผู้ป่วยที่นั่งรอผู้ป่วยรับการผ่าตัดแบบมีการเตรียมผู้ป่วยล่วงหน้า ในเวลาราชการ ณ ห้องผ่าตัดใหญ่ โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวน 20 ราย นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามความวิตกกังวลแฝง ความวิตกกังวลขณะเผชิญ และความพึงพอใจ เท่ากับ 0.76, 0.93 และ 0.86 ตามลำดับ

2. วิธีการเก็บข้อมูล

2.1 ขั้นตอนเตรียมการ

2.1.1 เตรียมความพร้อมของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยได้ฝึกหัดเกี่ยวกับวิธีการให้ข้อมูลและซักซ้อมการให้ข้อมูลแก่ญาติผู้ป่วยหลายครั้งภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้มั่นใจว่าการให้ข้อมูลแก่ญาติผู้ป่วยในส่วนที่เป็นเนื้อหาหลักสำคัญจะเหมือนกันหรือแตกต่างกันน้อยที่สุด

2.1.2 เตรียมความพร้อมของผู้ช่วยวิจัย โดยผู้ช่วยวิจัยเป็นพยาบาลประจำห้องผ่าตัด ก่อนเริ่มทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้พูดคุยชี้แจงเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งนี้ และขั้นตอนที่ผู้ช่วยวิจัยจะต้องปฏิบัติ ได้แก่ แจกแบบสอบถามความวิตกกังวล และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยที่ผู้ช่วยวิจัยได้ไปทดลองใช้แบบสอบถามกับญาติผู้วิจัยก่อนที่จะนำไปใช้จริง เพื่อให้ผู้ช่วยวิจัยได้ฝึกพูดอธิบาย โดยมีความเข้าใจข้อความในแบบสอบถามตรงกับผู้วิจัย

2.1.3 ศึกษานำร่อง (try-out) การศึกษานำร่องสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาโดยดำเนินการเหมือนกับการเก็บข้อมูลจริงทุกประการในญาติผู้ป่วย 4 ราย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 2 ราย และกลุ่มทดลอง 2 ราย เพื่อศึกษาว่าขั้นตอนทั้งหมดของการเก็บข้อมูลมีความเป็นไปได้และพบปัญหาอุปสรรคอะไรบ้างที่เกิดขึ้นระหว่างการให้ข้อมูล จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนที่จะทำการศึกษาจริง

2.2 ขั้นตอนดำเนินการ

ผู้วิจัยทำหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ณ ห้องผ่าตัด โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา หลังจากที่ได้รับอนุญาตให้ทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเข้าพบกับหัวหน้าห้องผ่าตัดเพื่อขอความร่วมมือและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดย

2.2.1 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสำรวจญาติผู้ป่วยที่นั่งรอผู้ป่วยรับการผ่าตัดแบบที่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า ในเวลาราชการ ตามที่ได้กำหนดคุณสมบัติไว้

2.2.2 ผู้วิจัยหรือผู้ช่วยวิจัยแนะนำตนเองกับญาติผู้ป่วย ชี้แจงวัตถุประสงค์ การพิทักษ์สิทธิ และขอความร่วมมือในการศึกษา

2.2.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 2 กลุ่ม โดย

2.2.3.1 การดำเนินการรวบรวมข้อมูลในกลุ่มควบคุมแบ่งเป็น 2 ครั้ง ดังนี้
ครั้งที่ 1 รวบรวมข้อมูลตามแบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของญาติที่รอผู้ป่วยรับการผ่าตัดและข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัด และให้ญาติตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลครั้งที่ 1 (เก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อผู้ป่วยมาถึงห้องผ่าตัด)

ครั้งที่ 2 วัดความวิตกกังวลโดยใช้แบบสอบถามความวิตกกังวลครั้งที่ 2 และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อบริการที่ได้รับ ภายหลังจากที่ผู้ป่วยผ่าตัดเสร็จและอยู่ในห้องพักฟื้น

2.2.3.2 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลในกลุ่มทดลอง โดย

ครั้งที่ 1 รวบรวมข้อมูลตามแบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของญาติที่รอผู้ป่วยรับการผ่าตัดและข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัด และให้ญาติตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลครั้งที่ 1 (เมื่อผู้ป่วยมาถึงห้องผ่าตัด) จากนั้นให้ข้อมูลตามความต้องการ โดยแบ่งการให้ข้อมูลเป็น 2 ระยะ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น (หัวข้อ 1.1.1)

ครั้งที่ 2 วัดความวิตกกังวลโดยใช้แบบสอบถามความวิตกกังวลครั้งที่ 2 และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อบริการที่ได้รับ ภายหลังจากที่ผู้ป่วยผ่าตัดเสร็จ

หมายเหตุ การให้ข้อมูลตามความต้องการของญาติกระทำโดยผู้วิจัยเพียงคนเดียว

3. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 คำนึงถึงความยินยอมของญาติผู้ป่วยเป็นหลักทุกครั้งก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 แนะนำตัวเอง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาของการวิจัย พร้อมทั้งชี้แจงให้ทราบถึงสิทธิของกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัย โดยที่จะไม่มีผลต่อการให้พยาบาลหรือการบำบัดรักษาผู้ป่วย

3.3 ผู้วิจัยหรือผู้ช่วยวิจัยแจ้งให้ญาติทราบว่า การเข้าร่วมเป็นผู้ถูกวิจัยสามารถกระทำได้โดยตอบแบบสอบถามและประเมินความรู้สึกของตนเองโดยใช้มาตรวัดความวิตกกังวล

3.4 ระหว่างการวิจัยหากญาติต้องการถอนตัวออกจากการวิจัยก็สามารถทำได้โดยไม่มีผลต่อการพยาบาลหรือการบำบัดรักษาเช่นกัน

3.5 ข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับ และจะนำข้อมูลไปใช้ในการอภิปรายผลในภาพรวมโดยผู้วิจัย สำหรับการวิจัยนี้เท่านั้น

3.6 หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการทำวิจัยสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ตลอดเวลา

4. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS ตามลำดับดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.2 นำข้อมูลทั่วไปที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มาทดสอบความแตกต่างก่อนการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ซึ่งพบว่าตัวแปรที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลแฝงก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างด้วยค่าทีอิสระ (independent t-test) พบว่าคะแนนความวิตกกังวลแฝงก่อนการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงใช้สถิติทีอิสระ (independent t-test) ในการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่อไป

4.4 เปรียบเทียบความวิตกกังวลขณะเผชิญก่อนและหลังได้รับข้อมูลตามความต้องการของกลุ่มที่ได้รับข้อมูลจากผู้วิจัย โดยใช้สถิติทีคู่ (paired t-test)

4.5 เปรียบเทียบความวิตกกังวลของญาติหลังได้รับข้อมูลของกลุ่มที่ได้รับข้อมูลตามความต้องการและกลุ่มที่ได้รับข้อมูลตามปกติ โดยใช้สถิติทีอิสระ (independent t-test)

4.6 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของญาติกลุ่มที่ได้รับข้อมูลตามความต้องการและกลุ่มที่ได้รับข้อมูลตามปกติโดยใช้สถิติทีอิสระ (independent t-test)

ทั้งนี้ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพารามตริก ผู้วิจัยทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติที่ใช้พบว่าชุดข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติที่ใช้ โดย

กำหนดระดับนัยสำคัญของการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นที่.01 ส่วนการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
(ข้อ4.4-4.6) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05